

A nagy és végleges szakadás

David Wilkerson October 2, 2006

Pál apostol beszél a végleges „hitehagyásról”, amely az utolsó napokban lesz a föld lakosai között. Mi ez a „szakadás”? Ez az Igazság visszautasítása, amelyet "régén hittünk és hirdettünk". Leegyszerűsítve, ez Isten igazságától való eltérés. Pál ír erről a szakadásról:

„Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére és a mi hozzá leendő egybegyűlésünkre nézve, hogy ne tántorítottatok el egyhamar a ti értelmetektől, se ne háborítottatok meg, se lélek által, se beszéd által, se nekünk tulajdonított levél által, mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja. Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az el addig, mígnem bekövetkezik előbb a SZAKADÁS és megjelenik a bűn embere a veszedelemnek fia.” (2 Thess. 2:1-3)

Az utóbbi időkben, a Szent Szellem Ezékiel 16-ik fejezetét sugallta szívembe, hogy olvassam és tanulmányozzam, amit az elszakadt egyházzal beszél. Amint olvastam, Isten szomorúsága áradt az írásból, megtört szívét mutatta, mert egyháza elfeledkezett alapjairól és hátat fordított dicsőséges kezdetének. Ezékiel próféta szerint, Izrael olyan romlott lett, hogy szajha egyházzá vált, rosszabb volt, mint Szodoma. A nép, akiket Isten felszabadított, megtisztított és megáldott, ellene fordult, megtagadva az igazságot amelyet régén hittek és hirdettek. Hitehagyásukkal Isten szívét döfték át.

Ezért az Úr Ezékielt Izraelbe küldte, hogy Isten maró hangvételű üzenetét vigye el hozzájuk, amely azonban kettős jelentésű jóvendülés: először beszél Izraelhez, másfelől pedig a mai egyházzal. Ezékiel ezekkel a kemény szavakkal kezdi: „Azért te rima, halld meg az Úr beszédét” (Ezékiel 16:35) Ez volt Isten üzenete:

„Amikor megtaláltalak, a nyílt mezőre voltál kidobva, elhagyatva és vérezve. Megmentettelek és szerettelek, megmostalak, felöltöztettelek, és ékszerekkel ékesítettelek. És szövetséget kötöttem veled és az enyém lettél. Sikert hoztam rád és a pogányok között híred ment tökéletességed miatt...” (16:5-11, saját szavaimmal mondván.)

Csak gondold meg: itt volt egy nép rabszolgaságból és haláltól megszabadítva, áldásokkal felékesített és szeretett menyasszonyként. Nem ugyanez az Isten népének tanúvallomása manapság? Mi is mind vérben, bűnben rekedve voltunk, mikor Jézus megtalált minket, megtisztított és meggyógyított. Felszabadította mindazokat, akik hozzá járultak és áldásainak záporával új teremtsévé váltak, tanúként a világ számára. Ezékielnek Izraelhez szóló üzenete Jézus Krisztus egyházának dicsőséges kezdetét tükrözi.

Az újszövetségi egyház szellemi atyáira gondolok, akik életüket adták az evangélium védelméért; a tanítványok és apostolok kezdettől fogva Isten teljeskörű szándékát prédikálták; halálukig Krisztust hirdetve, mint a Messiást. Az Úr az első század egyházát ajándékai és áldásai záporával árasztotta el, és azok virágoztak lélekben és az igazságban. Hamarosan világszerte a pogány nemzetek között is ismeretes lett befolyásuk.

A korai egyház által ültetett gyökérből sok ágú fa növekedett ki. Ágai a különböző felekezeteket és szervezeteket, gyülekezeteket, mozgalmakat képviselik és sokféle kifejezést és formát vettek fel: baptista, metodista, presbiteriánus, püspöki, pünkösdi, lutheránus, karizmatikus, stb. Tanulmányozva ezeket, mindegyikük alapítói Istenfélő mártírok lettek, mert Isten tiszta Igéjét hűségesen követték.

Könyveim között kilenc kötetem van John Wesley-től, aki a metodista egyház alapítója és Istenfél? ember volt, aki sírt Anglia, Skócia és Írország lelki állapota felett, szüntelenül imádkozva értük. Odaadó lelki élete kezdeményezte a történelem egyik legnagyobb szellemi ébredését; a metodizmust.

Wesley korán reggel felkelt és a szénbányákhoz lovagolt, hogy prédikáljon mielőtt dolgozni kezdtek. Hihetetlen nehézségeket szenvedett el szolgálatáért, néha hallgatói még össze is verték, de Wesley türelmesen munkálkodott míg végül az „ébredés” elérkezett, amely a brit társadalmat teljes mértékben átváltoztatta, a börtönöktől a kormányzati magasságokig.

Amerika korai történelmében a metodista prédikátorok Wesley-hez hasonlóan, sátoros gyülekezetekben prédikáltak. Ezek a Szent Szellem ihletével, Wesley-hez hasonló buzgalommal lovagoltak Kentucky-n, Tennessee-n és a Középnugaton át. „Circuit rider”-nek, magyarul körutazó lovasoknak nevezték őket. A nyitott ég alatt mezőkön ütötték fel sátorukat, és a nép a környék minden sarkából oda gyülekezett. A mennyei hatalommal átadott prédikációk olyan erőteljesek voltak hogy mély bánáratot keltve a hallgatóság bűneiket vallva sokszor ájultan feküdt vagy bocsánatért sírva könyörgött.

Gondold át a modern pünkösdi mozgalom kezdetét. Ez a mozgalom a múlt század elején, egy Azusa utcai kis kápolnában, Los Angeles-ben kezdődött. A gyülekezet pár szerény fekete és fehér emberből állt, akik imádkozásra és böjtölésre adták magukat. És a Szent Szellem erővel nyilvánult meg nekik. A kápolnában a lelki meggyőzés olyan erőteljes volt, hogy amikor emberek léptek be oda, arcra estek.

Hamarosan kíváncsi látogatók érkeztek, hogy részesülhessenek az ébredésben. Később még messzebbre is jöttek és az Azusa utcai ébredés kiterjedt az egész világra. Abból a kicsinyke templomból igazságos férfiak és nők emelkedtek ki telve a Szent Szellem tüzevel, nem hajoltak meg nemzedékük bálványainak. És ebből az ébredésből eredt a pünkösdi mozgalom és szervezeteik; Assemblies of God, (Isten gyülekezetei), Church of God (Isten Egyháza), stb.

Ugyanúgy, amint Isten az ősi Izraelnek mondta, mondhatná ezekről a gyülekezetekről is, hogy: „Megtaláltalak szükségetek idején. Felemeltelek, felöltöztettelek az igazságosság fehér köntösébe, szerettelek és megáldottalak. Szegény voltál, de gazdaggá tettelek és befolyásod a nemzetekre áradt ki.”

„De ezek után büszke lettél és a prostituálttá tetted magad. Visszaéltél ajándékaimmal. Elfelejtetted, hogy én találtalak meg: ruhátlanul, elhagyatva, segítség nélkül.” „És minden utálatosságaidban és paráznaságaidban nem emlékeztél a te ifjúságod napjaira, amikor meztelen és befedezetlen voltál, véredben eltapodva voltál.” (Ez. 16:22)

Ez a „hitehagyás” legnyilvánvalóbb formája: mikor Isten népe elhagyja a felszabadító igazságot. Az Úr lényegében azt mondta Izraelnek: „Egykor vallottál és hittél, de az igazság árulója lettél. Elhagytad a régi utakat, és az ember által kitalált módszereket választottad. Nem szeretsz engem többé, és nem bízol bennem, inkább saját útjaidon jársz, és haragra ingereltél engem.”

„Te házasságtörő asszony! Férje helyett idegeneket fogad el! (16:32) Isten népe erre hajlik, vagyis visszahanyatlásra vagyunk hajlamosak. Sokan közölünk az Úrral való életünkben egy ponton elfelejtjük kezdetünket. Elfelejtjük, hogy milyen volt amikor bűnben megtaláltattunk, megtisztítottunk, és Isten szeretett és áldott minket. Idővel pedig langyossá vagy hideggé váltunk iránta való szeretetünkben. A más dolgok iránti szeretet fontosabb lett.

Ezékiel üzenete lefesti a mai hitét elhagyó egyházat.

Talán visszautasítod ezt a magyarázatot, és ezt mondod: „Ezékiel 16 nem erről szól, ez nem a helyes magyarázat. A próféta csak a természetes Izraelről beszél.” Ellenkezőleg, Pál állítja, hogy az ószövetségi igazságoknak kettős alkalmazásuk van, az akkori és a mostani; „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időnek vége érkezett.” (1 Kor. 10:11) Olvasd és láthatod, hogy ilyen szövegösszefüggésben Ezékiel példabeszédben prófétál, és Isten szívét tárja elénk, hitehagyott népe miatt.

Szeretnék egy elsőrendű példát adni egy ilyen hitehagyásra napjainkból. Az elmúlt években a püspöki (episzkopális) egyházzal szülő hírek rendszeresen megjelentek az újságokban. Ez az egyik legnagyobb és legrégebbi felekezet a világon, tanítása mélyen gyökerezik a Bibliában. A feltámadt Megváltóról prédikáltak és szószéküket Isten megáldotta szent prédikátorokkal. Bizony, a püspöki egyház befolyása az egész világra kiterjedt, Európától Afrikáig és Amerikáig.

Most azonban ez a hív? egyház elszakadt eredetét?l, hitehagyott lett:

- Ez az els? felekezet, mely homoszexuális püspököt szentelt fel.
- Némely püspöki vezet?k próbálják félremagyarázni Jézus Isteni mivoltát.
- Nemrég püspökök és az egyház nem hivatásos tagjai a nemzeti vezet?ségben elrendelték, hogy az egyház különböz? területein a helybeliek maguk határozhatják meg a Szentháromság értelmezését. Eszerint Isten lehet n?i személy, Jézus jelképezi a szeretet fogalmát, és a Szent Szellem az emberek saját személyes felfogása alapján lesz elfogadva. Ez nem más, mint Istenkáromlás!
- Az újonnan választott f?püspök egy n?, aki elfogadta a homoszexuális témát és az egyház szétszakadás el?tt áll. Helybeli gyülekezetek megszüntették támogatásukat és az afrikai egyházak „sírva” kiáltják, hogy az amerikai egyházak elhagyták hitüket. Jelenleg pedig a tagság száma egyre csökken.

Angliában ugyanez történik az anglikán egyházban. Ott a tagság száma úgy összezsugorodott, hogy a századokon át létez? templomok épületei egymás után bezárnak. Ezt a folyamatot „leszentelésnek” hívják. Ezek a csodálatos templomok a múltban telve voltak lelkes hív?kkel, de az anglikán egyház úgy lehanyaglott, hogy több gyönyör? templom-épületet el kellett adniuk, és ezek közül némelyek éjjeli mulatóhelyekké vagy titkos hit? (okkult) múzeumokká és még iszlám mecsetekké is váltak.

Gondolj a Harvard és a Yale egyetemekre, amelyek egykor Amerika Bibliára alapozott egyetemei voltak.

Mindkét egyetemet Istenfél? prédikátorok alapították, mint bibliai iskolákat. Hatalmas ébredések söpörtek át egyszer ezeken a kollégiumokon és felkent prédikátorok emelkedtek ki innen. De ma az ateizmus melegágyai, és Krisztus Istenségének szégyentelen tagadói. Hitehagyott intézetek lettek, messze bibliai gyökerükt?l.

Ugyanez igaz a Columbiára, New Yorkban és a Princeton-ra New Jerseyben. Mindkett?t Istenfél? prédikátorok alapították, de ezek az egyetemek is elhagyták a hitet. Sokak számára Isten nem a mennyei Atya, hanem „talán” valami n?i istenség. Krisztus nem az Isten Fia, hanem csak egy jó ember és er?teljes szellemi tanító.

Még keresztény kollégiumokban és evangélikus szemináriumokban is otthont talált a „szakadás kovásza”. Ezekben a bibliai igazság fenntartása, a régi útírány követése elvesztett csata lett. Az új evangélium nem veszi figyelembe Krisztus Istenségét, a pokol valóságát és a bibliai erkölcsiséget.

Fontoljátok meg még egyszer Isten szavait Ezékiel napjaiból: „Élek Én! Azt mondja az Úr Isten, így nem cselekedett Szodoma, a te öcséd és, ? és lányai amint cselekedtél te és a te leányaid.. azoknál gonoszabb voltál minden utadban, b?neid miatt, melyekben utálatosabban cselekedtél, igazabbak ?k nálad.” (Ez. 16:48, 47, 52)

Ezután az Úr elsorolja Szodoma b?neit, melyek pusztulását okozták: „Ez volt a vétke Szodomának a te öcsédnek: kevélység, eledel b?sége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a sz?kölköd?nek és szegényeknek kezét nem fogta meg. És felfuvalkodva utálatosságot cselekedtek el?ttem, és elveszítem ?ket, mikor ezt megláttam.” (16:49-50)

Lásd mi volt Szodoma f? b?ne: Büszkeség és önteltség. Hallottál talán a new york-i „gay pride”-ről ("meleg büszkeség"-r?l). Minden évben körülbelül négyszázezer meleg vonul fel New York utcáin. Magasra emelt plakátokat hordoznak, különböz? feliratokkal: „God is gay, Christ was gay, Gay and proud of it.” Magyarul: „Isten meleg, Krisztus meleg volt és mi is melegek vagyunk, és büszkék vagyunk erre.” Egyszer láttam, hogy egy meleg kiugrott a felvonulók közül és megtámadott egy embert, akinek plakátján a következ? felírás volt: „Jézus szereti a melegeket, csak utálja a b?nt”. Ez az ember csak szeretetet próbált ajánlani, de kegyetlen bánásmódban részesült.

Az ilyen g?gösség ellenére Isten Ezékielen keresztül így szólt, „A hitehagyott egyház büszkesége és g?gössége rosszabb, mint a melegek büszkesége. Még Szodoma sem b?nözött olyan rémesen, mint ti.” A tény az, hogy a

végső büszkeség, borzalmas gőgösség, ami Krisztus nevét bemocskolja azzal, hogy Istent nekünk hívják...és hogy az egyháznak nincs mennyei Atyja. (Ha nincs mennyei Atya, akkor nincs Fiú, ami pontosan a központi hazugsága az iszlám hitnek.)

Micsoda mélyen rögzített büszkeség az, ami elrabolja Krisztus Istenségét, aki meghalt értünk, hogy megmentsen minket! De ugyanez a borzalmas büszkeség mutatkozik némely evangéliumi szervezetekben is, eltérítve az egyházat az atyák igazságától. Ez a teljes „elszakadás” hulláma.

Van valami, ami rosszabb Isten szemében, mint az elszakadás evangéliuma, és az pedig a felhívított, legyengített evangélium.

Isten legfőképpen a „langyos” evangéliumot utálja, a féligazságot, amit világszerte terjesztenek. Ez az evangélium azt mondja: „Csak higgyél Jézusban és meg vagy mentve. Semmi másra nincs szükség.” Ez egyáltalán nem veszi figyelembe Isten teljeskörű szándékát, ami pedig a bűnök megbánásáról szól és a keresztfelvételről, hordozásáról, Krisztus képmására való változásról a Szent Szellem munkálkodásán keresztül. Ez teljesen elhallgatja a pokol valóságát és a halál utáni ítéletet.

Ézsaiás figyelmeztetett erre a gyenge, egyszerű hangzású evangéliumra, amit az emberek ma követelnek. Próféciája pontosan a mai időről szól, mert Isten adta, hogy leírja, „hogymegmaradjon az utolsó napra bizonyosságul örökre”. (Ézsaiás 30:8)

„Mert pártütő nép ez, apát megtagadó fiak, fiak, akik nem akarják hallani az Úr törvényét; Kik azt mondják a látóknak: ne lássatok és a prófétáknak, ne prófétáljatok nekünk igazat, beszéljetekek kedvünk szerint igazat, kedvünk szerint valót, prófétáljatok csalárdságokat! Hagyjátok el az utat, térjetekek le már ez ösvényről, vigyetekek el előlünk Izraelnek Szentjét!” (Ézs. 30:9-11)

Ézsaiás szerint nem volt szentségről és bűnbánatról való prédikálás. Miért? Az emberek nem akartak hallani helyreigazításról, bűneikről való meggyőződésről. Semmi mást nem akartak hallani, csak egyszerűt, könnyű evangéliumot, ami pedig egyáltalán nem az evangélium.

Ezékiel ír az ilyen evangéliumról: „Pajzsi ereszakot tettek törvényemen, és megfertőztették, ami nekem szenteltetett! Nem tettek különbséget a szent, és ami közönséges, a tisztátlan és a tiszta között nem tanítottak, a szombataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszenteltettem engem” (Ez. 22:26)

A felhívított evangéliumot mázolásnak „fehérré festésnek” nevezte. Más szóval: „Vakolattal építetekek falakat.” Talán most tekintélyesnek és erősnek látszanak, de az Úr vihart küld, és le fogja rombolni azokat a falakat. „Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik; ömlő záporos lesz és ti jéges kövei, hulljatekek, szélvihar hasítsad! És íme leomlik a fal.” (13:11)

Ezékiel ezután elsorolta a szörnyű ítéleteket, amelyeken keresztül Isten beszélni fog népéhez: "A ti meztelenségetekek láthatóvá lesz. Szigorú ítéletek jönnekek, és amikor itt lesznekek, az Istent káromló evangéliumotok üressége és reménytelensége nyilvánvaló lesz."

Ézsaiás prófétált, hogy azon a napon, „A kevély szemű közember megaláztatik és a férfiember magassága porba hajtatik és csak az Úr magasztaltatik fel ama napon. Minden magas hegyek ellen és minden felemelkedett halmok ellen és minden erős kőfal ellen, és porba hajtatik a közember kevélysége és megaláztatik a férfiember magassága és egyedül az Úr magasztaltatik fel ama napon.” (Ézs. 2:11, 15, 17)

Hiszem, hogy az idő közel van, hogy Armageddon-nal állunk szemben. Mindenhol körülöttünk a nemzetek remegnekek, és félelemtől reszket az emberek szíve is. Ez nem egy langyos, felhívított evangéliumra való idő. Az a hitszegő evangélium össze fog omolni, amint az ítélet szele kezd fújni. Isten figyelmeztet minket, hogy meg fogja ítélni azokat, akik ezt a gyenge, élettelen evangéliumot hirdetekek.

„Mivelhogy megszorítottátok az igaznak szívét hazugsággal, holott én tő bántani nem akartam, és megerősítetekek a hitetlen kezeiket, hogy meg ne térjen gonosz újtárol, hogy tő életben megtartsam. Ennek okáért hívságot nem láttok, és jövendő tő nem jövendőlgettekek többé, és megszabadítom népemet kezeletek től és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.” (Ez. 13:22, 23)

„Megítéllekek tőged a házasságtörő és vért ontó asszonyok ítéletevel, és véredet kiontatom búsulásomban és féltő szerelmemben. Mivelhogy meg nem emlékeztél ifjúságot napjaitól, és ingereltél engem mindezekkel, azért verem

útadat, ezt mondja az Úr Isten, és többé nem cselekszed a fajtalanságot minden utálatosságod mellett.” (Ez. 16: 38, 43)

Amikor ítélet jön, mi lesz azokkal, akik biztonságukat a felhígított evangéliumra alapozták? Körül fognak nézni, hogy az Úrtól egy igazi szót kapjanak, de nem fogják megtalálni. Hitehagyott prédikátoraik mondani fogják: „Ne izgassátok magatokat, a világ már látott ilyen gondokat ezel?tt is. Láttunk világháborúkat. Minden folytatódik úgy, mint a kezdetekt?l. Ez is el fog múlni.”

Nem, ez nem így lesz! Nem volt még ilyen nap, mint amilyen ez lesz. ?rült vezet?k kezében nukleáris bombák vannak, halált okozó lövedékek, amelyek sok ezer kilométerre céloznak, piszkos bombák, bacilusokkal telt bombák, amelyek egy egész lakosságot el tudnak pusztítani.

Ugyanúgy, mint Szodoma és Gomora nem vette figyelembe Isten figyelmeztetéseit és meg lettek ítélve, az Úr ítélet alá fogja vetni ezt az utolsó nemzedéket is. De sok ítélete ment? jelleg?, amint Szodoma is egy példa minden nemzedékre: „Miképpen Szodoma és Gomora és a körülöttük lév? városok is, amelyek azokhoz hasonlóan paráznalkodtak, és más test után jártak, például vannak el?ttünk, örök t?znek büntetését szenvedvén.” (Júdás 7) Ezékiel 16 végén valami hihetetlen történik.

Ez a fejezet a Szentírásban Isten kegyelmének és könyörületének egyik legcsodálatosabb kifejezése. Az Úr azt mondja, hogy miközben a tüzes ítélet hevesen zúdul ránk: „És megszüntetem paráznaságodat...” (16:41) Az emberiség még egyszer a tüzes kemencébe kerül és Isten még egyszer természetfeletti munkát fog m?velni az emberek szívében, és az emberek sokasága el fog fordulni bálványaitól és hamis isteneit?l.

János jelenései szerint két dolog fog történni amint az isteni harag borzalma a földre zúdul. El?ször: a keményszív? emberek nem fogják megbánni b?nüket: „És tikkadnak az emberek nagy hévséggel; és az Istennek nevét káromolják, akinek hatalma van a csapásokon; és nem térnek meg, hogy neki dics?séget adjanak...és káromolják a menny Istenét az ? kínjaik és fekélyeik miatt, és meg nem térnek cselekedeteikb?l...és káromolják az Istent az emberek a jéges? csapásáért; mert annak csapása felette nagy” (János Jelenések 16:9, 11, 21) De a Szentírás azt mondja, hogy a rettenetes id?k ezen csapásai alatt mások pedig b?nbánattal fordulnak az Úrhoz. Azoknak, akik visszaestek és langyossá váltak Isten iránt, de kezdetben megköstölték Isten Igéjének áldását, az Úr meggy?zi szívét és újra magához fogja vonzani ?ket. Ezután Ezékiel prófécija valóra fog válni:

„És megégetik házaidat t?zzel, és ítéletet cselekszenek rajtad sok asszony szeme láttára és megszüntetem paráznaságodat.” (16:41) Az ítélet abban az id?ben olyan eget renget? lesz, hogy az emberiség el fogja ismerni, hogy eljött a „tenni vagy meghalni” ideje. Abban az órában, Isten minden elforduló keresztényt, akik ismerték ?t a kezdetben, fel fog ébreszteni, és meg fogja mutatni nekik szívük elfordulását. Sok pásztor vissza lesz fordítva a Kereszthez, b?nbánatot és igazságosságot fognak prédikálni. Mindez az egész világ el?tt nyilvánvaló természetfeletti munka lesz, Isten kegyelmének kinyilvánítása.

Eközben Allah képtelen lesz követ?it megmenteni a harag áradatából. A hindu imádók tömegei látni fogják letörve, hogy több millió istenük nem ér semmit. De az egész világ el fogja ismerni, hogy „ezek az ítéletek természetfeletti és a tömegek Krisztushoz fognak kiáltani. (ezt láttuk a távol keleten, a pusztító tsunami után.)

„És meger?sítem frigyemet veled, és megismered, hogy én vagyok az Úr, hogy megemlékezzél és pirulj, és meg ne nyissad többé szádat szégyenletedben, mikor megkegyelmezek neked mindenekben, valamit cselekedtélt, azt mondja az Úr Isten.” (Ez. 16:62- 63)

Isten röviden azt mondja nekünk: „Minden hitehagyásod és visszautasításod ellenére a földre eljöv? ítélet órájában való visszaesésedben emlékezni fogok Szövetségemre melyet fiatalságodban kötöttem veled.” Minden az ? természetfeletti kegyelméb?l fog történni.

Szeretteim, a Szövetség az Új Szövetség, amely a Golgotán lett megkötve velünk. Csak gondold meg: amikor Jézus a földre jött, a világ teljes elfordulásban, halott szertartásokban, erkölcstelenségben volt bilincsbe verve. Jézus nem az emberek imáinak válaszáként jött, mivel nagyon kevesen keresték Istent. Az akkori világ, a mai id?khöz hasonlóan hamis isteneket imádott. Izrael teljesen elszakadt Istent?l. Krisztus jövele tisztán Isten kegyelmének tette volt; érdemtelenül.

Hiszem, hogy egy hatalmas lelki aratás van még el?ttünk ebben a modern Szodomában. A világszerte gyülekezetek lesznek megáldva és bámulni fogják, amint a hív?k maradéka éhesen el?vonul minden nemzetb?l.

Ezek fel fogják ismerni az Úr hangját, amely azt mondja majd: „Visszahozlak titeket a bennem való kezdethez.” És felébredt szívük válaszolni fog: „Uram, vigyél vissza az irántad ég? els? szeretetemhez”.

Dics?ség az ? Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1344/>